

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

ἢ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσι.”

ὣς ἄρα μιν φαμένη ράβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 κάρψε μὲν οἱ χροῶα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ράκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ· 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν. ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος. 440